

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กลุ่มพระไพศรพนธ์ . ปัญหาและอุปสรรคของส่วนราชการในการส่งหมายเรียกให้พยานไม่ได้เป็นเหตุให้ศาลยกฟ้องเนื่องจากพยานไม่มาศาล รายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนภูมิภาค หลักสูตร อัยการจังหวัด รุ่นที่ 15 สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด 13 พฤษภาคม – 23 กันยายน 2539 .
- เข็มชัย ชูติวงศ์ . คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน .สำนักพิมพ์นิติบรรณการ .ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร, 2529.
- คณิต ณ นคร , กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา , กรุงเทพมหานคร ,สำนักพิมพ์เนติธรรม 2538.
- จิตติ เจริญจำ , พยานในคดีอาญา , กรุงเทพมหานคร .พิมพ์อักษร. 2538.
- จิตติ ดิงศภัทย์ ,คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 2 ตอน 1, กรุงเทพมหานคร, กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2540.
- จตุรงค์ บุรมัธนานนท์ .สิทธิพยานในคดีอาญาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ 2540 มาตรา 244, หลักสูตรปริญญานิติศาสตร์มาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ.2541.
- เดชา เสวนานนท์ , จิตวิทยาสังคม , โพรี่สามต้นการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518.
- ตระกูล วินิจฉัยภาค และดุขฎี หลีละเมียร, กระบวนการยุติธรรมกับการคุ้มครองสิทธิเด็กที่เป็นเหยื่อ. ดุลพาน, เล่มที่ 2 ปีที่ 44 เมษายน – มิถุนายน 2540.
- ธรรมศักดิ์ วิชชาธารยะ , ระบบงานตำรวจ และการบริหารงานบุคคลของตำรวจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช,การบริหารยุติธรรม สำนักงานพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 3 , 2540.
- นพดล สมบูรณ์ทรัพย์ ปัญหาการปราบปรามผู้มีอิทธิพลในระบบสังคมไทย หลักสูตร การป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2534-2535.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, คำอธิบายกฎหมายมหาชน เล่ม 3 , กรุงเทพมหานคร
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ . สิทธิที่เหยื่ออาชญากรรมพึงได้จากกระบวนการยุติธรรม .วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 4 ตุลาคม – ธันวาคม 2535.
- ประเทือง กิรติบุตร, สิทธิมนุษยชน – หน้าที่มนุษยชน ,วารสารธรรมศาสตร์ ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 พิมพ์ที่ บริษัท ธรรมสาร มิถุนายน 2537.
- ประมูล สุวรรณศร , คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยานหลักฐาน , กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ สำนักพิมพ์นิติบรรณการ 2525.
- พนิดา เสวตสุนทร , การสืบพยานบุคคลในคดีอาญาโดยใช้สื่อภาพและเสียงโดยเชิงปฏิสัมพันธ์ หลักสูตรปริญญานิติศาสตร์มาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2539.

- พรชัย รัศมีแพทย์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม: การบริหารงานยุติธรรม ,
หน่วยที่ 14 ,โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช ,พิมพ์ครั้งที่ 3 , 2540.
- มนต์ชัย ชนินทรลีลา , ขอบเขตการใช้ดุลพินิจของศาลในการปล่อยชั่วคราว , หลักสูตรปริญญา
นิติศาสตร์มาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2537.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ .สิทธิและเสรีภาพของรัฐธรรมนุญ (การศึกษารูปแบบการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่
รัฐธรรมนุญให้ไว้อย่างเหมาะสม) วารสารกฎหมาย ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 กันยายน 2540.
- วันชัย รุจิรวงษ์ . มาตรการคุ้มครองพยานบุคคล .วารสารอัยการปีที่ 18 ฉบับพฤศจิกายน
พ.ศ.2537.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล . ทฤษฎีจิตวิทยา บุคลิกภาพ .สำนักพิมพ์นอมชอชาวบ้าน , พิมพ์ครั้งที่ 4 พิมพ์ที่
เรือนแก้วการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร ปี 2540 .
- สุดสงวน สุธีสาร และคณะ. แนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่อวิทยา ศึกษาเฉพาะกรณีเหยื่ออาชญา
กรรม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2534 .
- อึ้งณพ ชูบำรุง และศรีสมบัติ โชติประจักษ์ชัด .ความหมายของเหยื่ออาชญากรรม ,
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .2534.
- อึ้งณพ ชูบำรุง และศรีสมบัติ โชติประจักษ์ชัด , ว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรม ,พิมพ์ที่โรงพิมพ์พัฒนา
สาธารณสุขอาเซียน 2538.

เอกสารอื่นๆ

- กรมตำรวจ รายงานประจำปี 2540 โรงพิมพ์ตำรวจ มิถุนายน 2541
- รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
- เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการคุ้มครองพยานบุคคล : หน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญ วิทยาลัย
การยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม วันที่ 6 สิงหาคม 2541
- เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการคุ้มครองพยานบุคคลและการกำหนดค่าชดเชยสำหรับเหยื่อ
อาชญากรรมและผู้ถูกดำเนินคดีอาญา วิทยาลัยการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม วันที่ 22 กันยายน
2542

ภาษาอังกฤษ

Edgar Dula Tores, The Effective Administration of Criminal Justice : Public Participation and the Prevention of Corruption , UNAFEI, Resource Material Series No.48 ,1996.

John G.Valentin, Present Issues for Organised crime Control: The Australian Prespective. UNAFEI , Resource Material Series No 44,1993.

Johan Peter Wilhelm Hilger , Recent Legislation in Germany with the aim of Fight Organised Crime , UNAFEI, Resource Material Series No 44,1993.

Joseph E Ganglof, Public Participation in the Federal Criminal Justice Process in the United State. UNAFEI, Resource Material Series No 48,1996

Lee Norton, Witness involment in the criminal justice and intention to cooperate in future prosecutions. Journal of Criminal Justice, Vol.11, 1983.

Philip B.Heymannn, The Problem of Intimidation in Criminal Justice System. UNAFEI , Resource Material Series 42,1992.

Robert C .Davic , Victim/Witness noncooperation a second look at a persistent phenomenon , Journal of Criminal Justice, Vol 11 , 1983.

ภาคผนวก

ตัวอย่างแบบข้อตกลง ก.

ณ สถานที่

วันที่ เดือน.....พ.ศ.25..

ได้เรียก..... พยานในคดี.....
มาอธิบายต่อหน้า.....ว่าในคดีนี้.....จะเป็นพยาน
สำคัญและจำเป็นจะต้องมาเบิกความในศาลต่อไป แต่.....ไม่มีหลักฐานที่อยู่อันมั่นคง
แน่นอน เกรงว่าจะติดตามตัวได้ยากในเวลาต้องการเบิกความจะทำให้ขัดข้องและมั่วสวดกแก่การ
พิจารณาของศาล

ฉะนั้นเพื่อให้สะดวกแก่การเจ้าพนักงานในการเรียกร้องพยานจึงขอให้พยานมาอยู่
ที่.....ซึ่งเจ้าพนักงานจะจัดให้อาศัยอยู่ชั่วคราวโดยพนักงานจะจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงหรือ
ค่าป่วยการทดแทน ค่าที่พยานต้องเสียเวลารอคอยเบิกความเป็นรายวันๆละบาท จน
กว่าจะได้เบิกความเสร็จ หากพยานจะมีระไปที่ใดชั่วคราวจะต้องขออนุญาตเจ้าพนักงานเสียก่อนจะ
เป็นที่ที่พอใจพยานหรือไม่

พยานได้ยินยอมเต็มใจตกลงตามความประสงค์ของเจ้าพนักงานจึงได้บันทึกลงชื่อเป็น
สำคัญ

อ.วิทย์ ๕๕๕
วันที่ ๑๐/๐๒/๕๓

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงาน

ลงชื่อ.....ผู้นั่งเป็นพยาน

ตัวอย่างแบบ ข

ใจความในคำร้องแบบ ข.

ข้อ 1 ในคดีที่อัยการยื่นข้อหาว่า.....จำเลยไว้ต่อศาลนั้น ในคดีนี้ พยานสำคัญที่จะเบิกความในเรื่องนี้คือ.....แต่.....(ตามที่ วางให้กรอกข้อความลงตามความจริงว่า พยานไม่มีหลักฐานที่อยู่มั่นคง หรือสืบสวนได้ความว่าพวก จำเลยได้จัดการที่จะทำลายล้างอย่างไรอยู่)

ข้อ 2 เจ้าพนักงานเกรงว่าบางที่อาจจะเป็นเหตุให้พยานหลบหนีไปเสีย ไม่สามารถติดตามมา เบิกความได้ หรือจะมีอันตรายเกิดแก่พยานที่ได้เบิกความเป็นต้น เจ้าพนักงานจึงได้ขอร้องให้พยานตกลงอยู่ที่เพื่อให้เจ้าพนักงานมีโอกาสได้ดูแลป้องกันรักษาไว้ชั่วคราว และกับ ขอร้องว่าถ้าพยานมีกิจไปที่ใด ให้พยานบอกต่อเจ้าพนักงานให้ทราบก่อน โดยเจ้าพนักงานยอมจ่าย ค่าป่วยการหรือค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พยานเป็นรายวัน ๆ ละบาท พยานได้ตกลงด้วยความ เต็มใจแล้ว

ขอความกรุณาต่อศาลได้โปรดพิจารณาคดีนี้ เพื่อไม่เป็นการลำบากต่อเจ้าพนักงานซึ่งจะ รักษาคดีให้เป็นไปโดยความยุติธรรมนั้นด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

.....

.....พนักงานสอบสวน

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา พ.ศ.

(โดยกระทรวงยุติธรรม)

.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา

เหตุผล

โดยที่พยานบุคคลมีความสำคัญยิ่งต่อการพิสูจน์ความจริงในทางอรรถคดีแต่ในปัจจุบันพยานบุคคลยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร เป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อกระบวนการยุติธรรม ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 244 บัญญัติให้บุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา

พ.ศ.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 36 และมาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา พ.ศ.....”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“พยาน” หมายความว่า บุคคลที่รู้เห็นข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่างๆซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยมีความผิดหรือบริสุทธิ์ รวมทั้งพยานผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ซึ่งความเห็นของพยานอาจมีประโยชน์ต่อการดำเนินคดีอาญา ทั้งนี้มิให้รวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของพยาน ทั้งก่อนมาเป็นพยาน ขณะหรือหลังมาเป็นพยาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 การเรียกร้องให้ได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่พยานพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา 5 บุคคลมีหน้าที่มาเป็นพยาน

การมาเป็นพยานของบุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ รวมถึง พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานเอกชนให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการ หรือปฏิบัติงานตามหน้าที่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 6 ทนายความ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ตุลาการศาล พนักงานคุมประพฤติ ผู้พิพากษาและผู้อื่นที่เกี่ยวข้องต้องให้เกียรติแก่พยานในการดำเนินการต่างๆ เช่น การตรงต่อเวลาและการถามพยาน เป็นต้น

มาตรา 7 ในกรณีพยานสามารถพูดและเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่น และจำเป็นจะต้องมีล่าม ให้สำนักงานคุ้มครองพยาน พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาลจัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

เมื่อมีการแปล ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง และต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ให้ล่ามได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักอัยการสูงสุดหรือกระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 8 ในกรณีพยานเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือพยานหย่อนความรู้สึกผิดและชอบให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบพยานเด็กมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 9 ในการตรวจตัวพยานหรือสอบคำให้การพยานในชั้นสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ในกรณีที่พยานเป็นหญิง พนักงานผู้ตรวจหรือผู้สอบสวนต้องเป็นหญิง เว้นแต่พยานนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

มาตรา 10 ในกรณีมีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวหรือในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว พยานที่อาจได้รับภัยอันตรายหรือเกิดความเสียหายอันเนื่องมาแต่การปล่อยชั่วคราวอาจคัดค้านหรือโต้แย้งการปล่อยชั่วคราวต่อเจ้าพนักงานหรือศาล แล้วแต่กรณี

ถ้ามีคำคัดค้านหรือโต้แย้งการปล่อยชั่วคราวเจ้าพนักงานหรือศาลพึงพิจารณาประกอบกรณีวินิจฉัย และให้มีอำนาจเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องมาสอบถามและพิจารณาสิ่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา 11 พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการอาจมีคำสั่งให้กันตัวผู้ต้องหาคนใดคนหนึ่งไว้เป็นพยานในคดีอาญาได้เท่าที่จำเป็น เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยอื่น

ห้ามมิให้จงใจ ให้คำสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ให้กำลังบังคับหรือการกระทำโดยมิชอบ ด้วยประการใดๆ เพื่อให้ผู้ต้องหาให้การเป็นพยาน

หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการสั่งให้กันตัวผู้ต้องหาเป็นพยานให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกกันตัวไว้เป็นพยานซึ่งได้เบิกความต่อศาล ตามที่ได้รู้เห็นมาในข้อหาที่บุคคลนั้นมีส่วนในการกระทำผิด

มาตรา 12 ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน อนามัย ร่างกาย หรือชีวิตของบุคคล ใด เพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะมา มา หรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่ จำเป็นและตามสมควร ตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด หรือ กระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด 2

การคุ้มครองพยานกรณีทั่วไป

มาตรา 13 เมื่อพยานได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนหรือเบิกความต่อศาลแล้ว ให้พยานมี สิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย สำนักงานอัยการ สูงสุด หรือกระทรวงยุติธรรมแล้วแต่กรณีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 14 ในการสอบปากคำพยานในชั้นสอบสวนหรือการสืบพยานในชั้นศาล เมื่อ พิเคราะห์ถึงเพศ อายุ ฐานะ สุขภาพอนามัย หรือภาวะทางจิตของพยานแล้ว จะดำเนินการโดย ไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับผู้ต้องหาหรือจำเลยก็ได้ ซึ่งอาจกระทำโดยการใส่โทรศัพท์วงจร ปิด สี่อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และจะให้สอบถามผ่านนักจิต วิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่พยานไว้วางใจด้วยก็ได้

มาตรา 15 ผู้ใดเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ชาติและบังคับ ภาพถ่าย หรือข้อมูลอย่าง อื่นที่สามารถระบุตัวพยานต่อสาธารณชน เว้นแต่เป็นการดำเนินกระบวนการคดีโดยเปิด เผยในศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 16 การชี้ตัวผู้ต้องหาในคดีอาญาต้องดำเนินการโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดย ตรงกับผู้ต้องหา ซึ่งอาจกระทำโดยผ่านกระจกที่มองผ่านได้ทางเดียว สี่อิเล็กทรอนิกส์ รูปภาพ หรือวิธีการอย่างอื่นตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการหรือศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของพยานเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณี

มาตรา 17 ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพยาน เมื่อพยาน สำนัก งานคุ้มครองพยาน เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณีร้องขอต่อศาล หรือศาล เห็นสมควร ศาลอาจมีคำสั่งให้พยานอยู่ในความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไม่เกินสี่สิบ

แปดชั่วโมงและหากมีความจำเป็นจะยืดระยะเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้ เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาล

การจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามมาตรานี้ต้องจัดให้พยานอยู่ในสถานที่อันเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยาน ซึ่งมีใช้ห้องขังหรือสถานคุมขัง

ถ้าข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่ศาลอาศัยเป็นหลักในการมีคำสั่ง คำร้องตามมาตรานี้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อบุคคลที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ ศาลจะมีคำสั่งแก้ไขหรือยกเลิกวิธีการเช่นว่านั้นเสียได้

คำร้องตามมาตรานี้ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่ต้องมีบุคคลดังกล่าวมาเป็นพยาน คำสั่งของศาลชั้นต้นอาจอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ที่มีเขตอำนาจภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้อ่านคำสั่งนั้น และให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาให้เสร็จโดยเร็วในลักษณะเดียวกับการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราว คำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 18 ผู้ใดกระทำความทวงอาญาต่อบุคคลใดเพราะเหตุที่บุคคลนั้น สามัญภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นจะมา มา หรือได้มาเป็นพยาน ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้หนึ่งกึ่งหนึ่ง

มาตรา 19 บุคคลใดจงใจ ให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ให้กำลัง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อไม่ให้พยานกระทำการตามหน้าที่หรือให้พยานให้ถ้อยคำต่างไปจากที่ได้รู้เห็นมา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 3

การคุ้มครองพยานตามมาตราพิเศษ

มาตรา 20 พยานในคดีตามที่ระบุไว้ใน (1) ถึง(4) แห่งบทบัญญัติมาตรานี้อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตราพิเศษได้

(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณีหรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(3) ความผิดเกี่ยวกับอั้งยี่ของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 ถึง มาตรา 216

(4) คดีอื่นๆซึ่งมีลักษณะร้ายแรงตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ภายในบังคับแห่งมาตรา 20 เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า พยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัย พยานนั้นก็ดี หรือสามีภริยา ญาติของพยานหรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับคดี เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดี พนักงานอัยการก็ดี โดยความยินยอมของพยาน อาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่ากระทรวงยุติธรรม เพื่อขอให้ใช้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

เมื่อได้รับคำร้องเช่นว่ามานี้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาโดยด่วน ถ้าเป็นที่พอใจว่าพยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัยก็ให้สั่งให้ใช้การคุ้มครองตามมาตรการพิเศษ หรือการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษชั่วคราวแก่พยาน

มาตรา 22 ในกรณีที่มีคำสั่งให้ใช้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษชั่วคราว ให้สำนักงานคุ้มครองพยานจัดหาที่พักอันเหมาะสมและค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี

มาตรา 23 ในกรณีที่มีคำสั่งให้ใช้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษให้สำนักงานคุ้มครองพยานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) จัดหาที่พักอันเหมาะสม
- (2) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี
- (3) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนต่างๆ ที่สามารถระบุตัวพยาน

มาตรา 24 ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา 22 และมาตรา 23 แก่สามีภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของพยานด้วย เมื่อบุคคลเช่นว่านั้นยินยอม

มาตรา 25 รัฐมนตรีอาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

- (1) พยานร้องขอ
- (2) สำนักงานคุ้มครองพยานร้องขอ เมื่อพยานไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด
- (3) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป

มาตรา 26 ให้กระทรวงยุติธรรมจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยาน มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองความปลอดภัย การปฏิบัติที่เหมาะสม การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 27 ค่าใช้จ่ายในการจัดหาที่พักและการจ่ายค่าเลี้ยงชีพให้เป็นไปตามระเบียบที่
กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 28 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา พ.ศ....
(โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

.....

หลักการ

ให้การคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา

เหตุผล

โดยที่การดำเนินคดีอาญาในปัจจุบันได้มีการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจโดยมิชอบ ซึ่งเป็นการริดรอนสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกดำเนินคดีอาญา ในขณะที่พยานและผู้เสียหายในคดีอาญากลับไม่ได้รับความคุ้มครองและดูแลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่าที่ควร ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 244 ได้บัญญัติให้พยานและผู้เสียหายในคดีอาญา มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ หากแต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดที่บัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น เพื่อเป็นการผดุงความยุติธรรมให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและค้นหาความยุติธรรมตามระบบกฎหมาย ตลอดจนดำเนินการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 และระบบกฎหมายที่เป็นสากลจึงสมควรตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา พ.ศ.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"คดี" หมายความว่า คดีอาญาซึ่งบุคคลใดจะได้หรือได้มาหรือได้ให้การเป็นพยาน อาจทำให้พยานครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือทำให้เกิดความหวาดกลัวจนไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติสุข

"ศาล" หมายความว่า ศาลยุติธรรม หรือผู้พิพากษาตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"พยาน" หมายความว่า บุคคลซึ่งให้ข้อมูล ข่าวสาร หรือหลักฐานใดอันเป็นประโยชน์ต่อคดีในการสอบสวน การไต่สวน การไต่สวนมูลฟ้อง หรือการพิจารณาคดีและให้หมายความรวมถึงผู้เสียหายที่ต้องเป็นพยานในคดีอีกฐานะหนึ่ง

"ผู้เสียหาย" หมายความว่า ผู้เสียหายตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"ครอบครัว" หมายความว่า ทายาทโดยธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"ผู้ใกล้ชิด" หมายความว่า บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องผูกพันกับพยาน จนอาจเป็นเหตุให้พยานไม่ยินยอมหรือไม่สามารถให้การเป็นพยานได้

"การคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ" หมายความว่า การให้ความปลอดภัยแก่พยานและบุคคลในคดีที่เกี่ยวข้องเนื่องกับองค์กรอาชญากรรม หรือในคดีอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร โดยมีเหตุอื่นควรเชื่อได้ว่าหากไม่ได้รับความคุ้มครองอาจเป็นเหตุให้พยานไม่ยินยอมหรือไม่สามารถให้การเป็นพยานได้

"องค์กรอาชญากรรม" หมายความว่า อาชญากรที่ได้รวมกลุ่มเข้าด้วยกัน มีการดำเนินการอย่างเป็นระเบียบแบบแผน มีการแบ่งงานเป็นสัดส่วน มีหัวหน้าคุมงานตามลำดับชั้น เพื่อหาผลประโยชน์จากการกระทำที่ผิดกฎหมาย

"ค่าตอบแทน" หมายความว่า เงินหรือสิทธิประโยชน์ที่พยานจะพึงได้รับจากการเป็นพยานตามที่คณะกรรมการกำหนด

"สิทธิ" หมายความว่า สิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

.....

มาตรา 4 พยานย่อมได้รับการคุ้มครอง และการปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้งได้รับค่าตอบแทนจากรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

การคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 5 การได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิประโยชน์ที่พยานพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา 6 บุคคลมีหน้าที่ช่วยเหลือราชการ โดยการเป็นพยานในคดีอาญา

การมาเป็นพยานของบุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ รวมทั้งพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานเอกชนให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานตามหน้าที่แล้วแต่กรณี

มาตรา 7 ในการตรวจตัวพยานหรือการสอบปากคำให้การพยานในชั้นสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ในกรณีที่พยานเป็นหญิง พนักงานผู้ตรวจหรือผู้สอบสวนต้องเป็นหญิงและกระทำโดยไม่เปิดเผย เว้นแต่พยานนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

มาตรา 8 ในคดีที่จะต้องถามปากคำพยานซึ่งอายุไม่เกินสิบห้าปี หรือพยานที่ไร้ความสามารถหรือมีข้อจำกัดทางภาวะจิตใจ หรือหย่อนความรู้สึกผิดและชอบ ให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรือบุคคลที่พยานหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลร้องขอให้เข้าร่วมในการถามปากคำนั้นด้วย ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่พยานหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลร้องขอทราบ

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่พยานหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุญาตร้องขอได้ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำพยานตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีบุคคลดังกล่าวอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้

คุณสมบัติและค่าตอบแทนของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 9 ในกรณีที่พยาน พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการร้องขอให้พยานเบิกความโดยไม่ต้องเผชิญหน้ากับจำเลย ศาลอาจอนุญาตให้ตามที่ร้องขอก็ได้ โดยจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงในลักษณะการประชุมทางจอภาพหรือการสื่อสารโดยวิธีอื่นที่ปรากฏทั้งภาพและเสียง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 10 ในกรณีที่ต้องการให้พยานยืนยันตัวผู้กระทำผิด ห้ามมิให้บุคคลทั้งสองเผชิญหน้ากัน เว้นแต่พยานนั้นสมัครใจ หรือมีความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้เพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 11 ห้ามมิให้จูงใจ ให้คำสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ใช้กำลังบังคับหรือการกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ อันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมโดย

(1) ทำให้เอกความล่าช้าหรือขัดขวางการให้การเป็นพยานในการสอบสวนหรือพิจารณาคดี

(2) ขัดขวางการเป็นพยานหรือไม่ส่งมอบรายงาน เอกสาร หรือพยานวัตถุใดในการสอบสวนหรือพิจารณาคดี

(3) แก้อไข ทำลาย ทำซ้ำ หรือปกปิดซ่อนเร้น ยักย้ายถ่ายเท หรือทำให้เกิดการเนิ่นช้าซึ่งเอกสาร ข้อมูล หรือวัตถุอื่นใดโดยมีเจตนาที่จะทำให้เอกสาร ข้อมูลหรือวัตถุนั้นไม่สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบสวนหรือพิจารณาคดีได้หรือทำให้การรับฟังพยานหลักฐานเหล่านั้นมีน้ำหนักน้อยลง

(4) ก่อให้เกิดการหลีกเลี่ยงข้อซักถามหรือหมายเรียกหรือหมายอาญาที่ให้ผู้นั้นไปให้พยานเป็นพยาน จัดทำรายงาน เอกสาร ข้อมูล หรือวัตถุใดเพื่อใช้ในการสอบสวน หรือพิจารณาคดี

(5) มิให้พยานปรากฏตัวในการสอบสวน หรือพิจารณาคดี ตามหมายเรียก

มาตรา 12 ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ชาติและบังคับ ภาพถ่าย หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานต่อสาธารณะชน เว้นแต่มีเหตุที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย

มาตรา 13 พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการอาจมีคำสั่งให้กันตัวผู้ต้องหาคนใดคนหนึ่งไว้เป็นพยานในคดีอาญาได้เท่าที่จำเป็น เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยอื่น

ห้ามมิให้จูงใจ ให้คำสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ให้กำลังบังคับหรือการกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อให้ผู้ต้องหาให้การเป็นพยาน

หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการสั่งให้กันตัวผู้ต้องหาเป็นพยานให้กำหนดโดยกฎกระทรวง ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกกันตัวไว้เป็นพยานซึ่งได้เบิกความต่อศาล ตามที่ได้รู้เห็นมาในข้อหาที่บุคคลนั้นมีส่วนในการกระทำความผิด

หมวด 2

คณะกรรมการคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา

.....

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อธิบดีศาลอาญา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้บัญชาการกลางตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นกรรมการ

มาตรา 15 คณะกรรมการมีอำนาจในการให้ความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม ตลอดจนค่าตอบแทนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม ตลอดจนค่าตอบแทน ทั้งนี้จะพิจารณาเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

พิจารณาให้มีมติอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม ตลอดจนค่าตอบแทน

การดำเนินการตามมาตรานี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการดังนี้

- (1) เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนต่างๆที่สามารถระบุตัวพยาน
- (2) ดำเนินการช่วยเหลือจัดหาอาชีพหรือให้ดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้
- (3) จัดหาที่พักอาศัยและสถานศึกษาใหม่ให้แก่พยานและผู้เกี่ยวข้อง
- (4) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิต่างๆที่พยานพึงได้รับ
- (5) ให้การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม
- (6) ให้การช่วยเหลือด้านอื่นๆที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม

มาตรา 16 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมมติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 17 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา 18 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจถอดถอนอนุกรรมการ

การประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 19 กรรมการและอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 20 ประธานคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการออกข้อกำหนด ประกาศ กฎ ระเบียบต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อกำหนดเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย

หมวด 3

การคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ

มาตรา 21 ให้จัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะขึ้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

- (1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
 - (2) รับคำร้องขอรับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะและขอรับค่าตอบแทน
 - (3) สอบปากคำผู้ยื่นคำร้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆตามคำร้องขอรับการคุ้มครอง
 - (4) ให้การคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะแก่พยานตามมติคณะกรรมการ หรือตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ
 - (5) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือข้อมูล หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา
 - (6) กระทำกิจการตามที่นายกรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออนุกรรมการมอบหมาย
- มาตรา 22 บุคคลที่มีสิทธิได้รับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะหมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้คือ

- (1) พยาน
- (2) ครอบครัว
- (3) ผู้ใกล้ชิด
- (4) เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องในคดี

การจะรับบุคคลตามวรรคหนึ่งเข้ารับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนต้องให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งคณะกรรมการยังไม่มีมติให้ความคุ้มครอง ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ โดยให้มีค่าใช้จ่ายคดีละไม่เกินจำนวนเงินที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เมื่ออนุมัติแล้วให้รีบรายงานให้คณะกรรมการ คำอนุมัติของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวไม่เป็นการผูกพันให้ต้องรับผิดชอบคดีของคณะกรรมการที่ไม่อนุมัติให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะและค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปแล้วโดยสุจริตให้ถือเป็นพับ

มาตรา 23 ก่อนรับบุคคลใดเข้ามาในการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ บุคคลนั้นต้องสมัครใจและยอมรับข้อผูกพันและผลที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง โดยให้มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรของบุคคลดังกล่าวกับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และบุคคลนั้นต้องยอมรับข้อผูกพันดังนี้

(1) ต้องให้การเป็นพยานและเปิดเผยพยานหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม

(2) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องยอมรับความคุ้มครองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งจัดให้อยู่ในสถานที่อันเหมาะสม

(3) เพื่อความปลอดภัยของพยานหรือประโยชน์แห่งคดี พยานต้องยอมรับและปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่คุ้มครองพยาน

มาตรา 24 คณะกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอาจยกเลิกการให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะแก่บุคคลใด หากปรากฏหลักฐานภายหลังแสดงว่า

(1) ผู้ที่ได้รับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะแสดงข้อความอันเป็นเท็จอย่างร้ายแรง หรือไม่เปิดเผยข้อมูลบางอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับบุคคลเข้ามาคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ

(2) มีการละเมิดข้อผูกพันตามมาตรา 23

(3) คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุผลการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ

ก่อนที่จะยกเลิกการให้ความคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะแก่บุคคลใด ต้องแจ้งให้บุคคลนั้นทราบและให้โอกาสบุคคลนั้นแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น หากปรากฏในภายหลังว่าพยานจงใจให้การเป็นพยานต่อศาล ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้พยานผู้นั้นคืนค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานที่กองทุนได้จ่ายไปจริง พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีแก่กองทุนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากพยานไม่ปฏิบัติตามให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินคดีเพื่อเรียกเงินดังกล่าวคืน โดยคณะกรรมการจะมอบหมายให้หน่วยงานตามมาตรา 21 เป็นผู้ฟ้องร้องดำเนินคดีแทนก็ได้

มาตรา 25 คณะกรรมการ หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งแต่อย่างใด กรณีไม่รับ หรือยกเลิกบุคคลเข้ามาอยู่ในการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะ การปฏิบัติที่เหมาะสม และการพิจารณาค่าตอบแทน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 26 ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน องค์การ หรือหน่วยราชการอื่น ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการในการดำเนินตามพระราชบัญญัตินี้โดยมิชักช้า

หมวด 4

กองทุนคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา

มาตรา 27 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองพยานและผู้เสียหายในคดีอาญา” ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการคุ้มครองพยานและเพื่อใช้ในกิจการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 28 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินงบประมาณ
- (2) เงินค่าปรับที่ได้รับตามมาตรา 29
- (3) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (4) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคให้
- (5) เงินได้จากรายได้อื่น
- (6) เงินดอกผลและผลประโยชน์ใดๆที่เกิดจากกองทุน

มาตรา 29 ภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มปีงบประมาณ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หักเงินเป็นจำนวนร้อยละ 10 ของค่าปรับเปรียบเทียบคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวนและในชั้นศาลทั่วราชอาณาจักร ก่อนนำส่งกระทรวงการคลัง เพื่อเป็นเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการให้ตามความจำเป็น

มาตรา 30 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เงินและทรัพย์สินของกองทุนเป็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยไม่ต้องส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 31 การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 32 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้คณะกรรมการรายงานผลการดำเนินงาน รวมทั้งเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 33 ผู้ใดยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะหรือขอรับค่าตอบแทน โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 34 ผู้ใดให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการร้องขอรับการคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะหรือขอรับค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 35 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 และ 12 และ 21(5) ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 36 นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้หักเงินจำนวนร้อยละ 10 ของเงินค่าปรับเปรียบเทียบคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นศาลที่ราชอาณาจักรก่อนนำส่งกระทรวงการคลัง ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเป็นเงินกองทุนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 37 ให้นายกรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

บทเฉพาะกาล

.....

มาตรา 38 ในระหว่างที่ยังมิได้ตั้งหน่วยงานคุ้มครองเป็นกรณีเฉพาะขึ้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจสั่งหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะจัดตั้งหน่วยงานแล้วเสร็จ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

UNITED NATIONS
INTERNATIONAL DRUG CONTROL
PROGRAMME

PROGRAMME DES NATIONS UNIES
POUR LE CONTROLE INTERNATIONAL
DES DROGUES

Vienna International Centre, P.O. Box 500, A-1400 Vienna, Austria
Telephone: +43-1- 213450 Telefax: +43-1-21345-5866 Telex: 135612 uno a E-Mail: undcp_hq@undcp.un.or.at

UNDCP MODEL WITNESS PROTECTION BILL 1998

INDEX

PART I PRELIMINARY

1.	Short title, Extent and Commencement	1
2.	Definitions	1

PART II WITNESS PROTECTION

3.	Witness protection programme	2
4.	Inclusion of a witness in the witness protection program	3
5.	Court orders protecting witnesses from identification	3
6.	Termination of protection and assistance	4
7.	Non-disclosure of former identity of a witness	4
8.	Restoration of former identity	5
9.	Certain persons not required to disclose information	5
10.	Provision of information to competent authorities	5
11.	Offences relating to witness protection	5
12.	Witness protection arrangements	6

UNDCP MODEL WITNESS PROTECTION BILL, 1998

Bill No of 1998

To be presented by the Minister of Justice

MEMORANDUM OF OBJECTS AND REASONS

The object of this bill is to ensure that the due administration of justice in criminal and related proceedings is not prejudiced by witnesses not being prepared to give evidence without protection from violent or other criminal retribution.

ATTORNEY-GENERAL

An Act to provide for the safety and well-being of witnesses in criminal proceedings who, unless protected, may not give evidence for fear of death, violence or serious injury by criminal interests likely to be affected by the proceedings, and for related purposes.

ENACTED by the President and Parliament of [name of State]

**PART I
PRELIMINARY**

1. Short title, Extent and Commencement
 - (1) This Act may be called the "Witness Protection Act, 1998."
 - (2) It shall extend throughout [name of State].
 - (3) It shall come into force at once.

2. Definitions
 - (a) "foreign State" means:
 - (i) any country other than [name of State]; and

- (ii) every constituent part of such country, including a territory, dependency or protectorate, which administers its own laws relating to international cooperation;
- (b) "serious offence" means an offence against a provision of:
- (i) any law in [name of State], for which the maximum penalty is death, or imprisonment or other deprivation of liberty for a period of not less than {12 months};
 - (ii) a law of a foreign State, in relation to acts or omissions, which had they occurred in [name of State], would have constituted an offence for which the maximum penalty is death, or imprisonment or other deprivation of liberty for a period of not less than {12 months};
- (c) "witness" means a person who:
- (i) has made a statement, or who has given or agreed to give evidence in relation to the commission or possible commission of a serious offence;
 - (ii) because of his or her relationship to or association with a person referred to in subsection (i), may require protection or other assistance under this Act; or
 - (iii) for any other reason, may require protection or other assistance under this Act;
- (d) "proceedings" means any procedure conducted by or under the supervision of a judge or judicial officer however described in relation to any alleged or proven offence, or property derived from such offence, and includes an inquiry, investigation, or preliminary or final determination of facts; and
- (e) "property derived from an offence" means any property derived or realised directly or indirectly from a serious offence and includes, on a proportional basis, property into which any property derived or realised directly from the offence was later successively converted, transformed or intermingled, as well as income, capital or other economic gains derived or realized from such property at any time since the offence.

PART II WITNESS PROTECTION

3. Witness protection programme

- (1) The [Commissioner of Police] shall, through the establishment and maintenance of a witness protection program, take such action as he or she thinks necessary and reasonable to protect the safety and welfare of a witness in any proceedings relating to this Act.
- (2) Subject to subsection (3), that action may include the following:
 - (a) making arrangements necessary:
 - (i) to allow the witness to establish a new identity; or
 - (ii) otherwise to protect the witness;
 - (b) relocating the witness;
 - (c) providing accommodation for the witness;

- (d) providing transport for the property of the witness;
 - (e) providing reasonable financial assistance to the witness;
 - (f) permitting any person involved in the administration of the witness protection program to use an assumed name in carrying out his or her duties and to have documentation supporting those assumed names;
 - (g) doing any other thing that the [Commissioner of Police] considers necessary to ensure the safety of the witness;
 - (h) taking any of the steps listed in subsections (a) to (g), in respect of a foreign witness present in [name of State] pursuant to an agreement or arrangement between [name of State] and a foreign State relating to witness protection.
- (3) The [Commissioner of Police] shall not obtain documentation for a witness participating in the witness protection program that represents that the participant has a qualification that he or she does not have, or is entitled to a benefit that he or she is not entitled to;

4. Inclusion of a witness in the witness protection program

- (1) Subject to any direction of the Minister pursuant to subsection 12 (3), the [Commissioner of Police] shall be responsible for deciding whether to include a witness in a witness protection program.
- (2) In deciding whether to include a witness in the witness protection program, the [Commissioner of Police] shall have regard to:
 - (a) the seriousness of the offence to which the statement or evidence of the witness relates;
 - (b) the nature and importance of that statement or evidence;
 - (c) the nature of the perceived danger to the witness;
 - (d) the nature of the witness's relationship to any other witness being assessed for inclusion in the program;
 - (e) the results of any psychological or psychiatric examination or evaluation of the witness conducted to determine his or her suitability for inclusion in the program;
 - (f) whether there are viable alternative methods of protecting the witness; and
 - (g) whether the witness has a criminal record, particularly in respect of violent crime, which indicates a risk to the public if he or she is included in the program.
- (3) A witness shall not be included in a witness protection program unless the witness, or a person legally responsible for the person, agrees in writing to be included in the program.

5. Court orders protecting witnesses from identification

- (1) For the purposes of this Act, the [Commissioner of Police] may apply to the [Court] for an order authorizing a specified person or a person of a specified class or description of persons:
 - (a) to make a new entry in the [register of births], [register of deaths] or [register of marriages] in respect of a witness;

- (b) to issue in the witness's new identity a document of a kind previously issued to the witness.
- (2) The [Court] may make a witness protection order if it is satisfied that the life or safety of that person may be endangered by virtue of the person being a witness.
- (3) Any proceedings of the [Court] under this section shall be conducted *in camera*, and all records of the proceedings shall be sealed.
- (4) On the making of a witness protection order under subsection (2), any person authorized to do so by the order may make such entries in the [register of births], [register of deaths] or [register of marriages] as are necessary to give effect to the order.
- (5) An entry made in the [register of births], [register of deaths] or [register of marriages] pursuant to a witness protection order under subsection (2) has effect as if it were a valid entry made under the [Births, Deaths and Marriages Act].

6. Termination of protection and assistance

- (1) Protection and assistance provided under the witness protection program:
 - (a) shall be terminated by [Commissioner of Police] if the participant requests in writing that it be terminated; and
 - (b) may be terminated in writing by [Commissioner of Police] if:
 - (i) the witness deliberately breaches a requirement or undertaking relating to the witness protection program;
 - (ii) the witness's conduct or threatened conduct is, in the opinion of the [Commissioner of Police], likely to threaten the security or compromise the integrity of the witness protection program; or
 - (iii) the circumstances that gave rise to the need for protection and assistance for the witness have ceased to exist,

and the [Commissioner of Police] is of the opinion that, in all the circumstances of the case, the protection and assistance should be terminated.
- (2) A decision of the [Commissioner of Police] to terminate protection and assistance under the witness protection program takes effect:
 - (a) when the [Commissioner of Police] notifies the witness of the decision;
 - (b) if the witness's location is not known and the [Commissioner of Police] has taken reasonable but unsuccessful steps to notify the witness, at the end of a period of [28] days after those steps were taken.

7. Non-disclosure of former identity of a witness

A person whose protection has not been terminated under section 6 shall not disclose his or her former identity for any purpose, and it shall be lawful for that person, in any proceedings or for any purpose in [name of State], to claim that his or her new identity is his or her only identity.

8. Restoration of former identity

The [Commissioner of Police] may, if he or she considers it appropriate to do so, take such action as is necessary to restore the former identity of a person whose protection and assistance under a witness protection program has been terminated.

9. Certain persons not required to disclose information

Unless the [name of Court] makes an order in the interests of justice that provides to the contrary, or the proceedings relate to an offence against this Act, a person who acquires information in the ordinary course of official duties relating to the administration of the witness protection program cannot be required in any proceedings in any [court, tribunal or commission of inquiry however described] to:

- (a) produce any document; or
- (b) divulge or communicate any matter or thing,

relating to the performance of his or her duties in connexion with the program.

10. Provision of information to competent authorities

If:

- (a) a person has been provided with a new identity or relocated under this Act; and
- (b) the [Commissioner of Police] is notified by a competent authority that the person is under investigation for, or has been arrested for or is charged with a serious offence,

the [Commissioner of Police] may:

- (i) release to that authority the new identity or location of the person;
- (ii) provide that authority with the criminal record and fingerprints of the person;
- (iii) release to that authority such other information as [the Commissioner of Police] considers appropriate in the circumstances; and
- (iv) otherwise cooperate with that authority.

11. Offences relating to witness protection

(1) No person shall, except in accordance with this Act, disclose information:

- (a) about the identity of a person who is or has been a witness included in the witness protection program; or
- (b) that compromises the security of such a person.

Penalty: [...] penalty units, or imprisonment for a period not exceeding [10] years, or both.

(2) Subject to subsection (3), no person who has participated in the witness protection program shall, either directly or indirectly, disclose or communicate to another person:

- (a) information relating to anything done by the [Commissioner of Police] or any police officer under this Act; or
- (b) information about any police officer gained by the person as a result of anything done under this Act.

Penalty: [...] penalty units, or imprisonment for a period not exceeding [5] years, or both.

(3) Subsection (2) does not apply to any disclosure or communication:

- (a) that has been authorised by the [Commissioner of Police]; or
- (b) that is necessary to comply with an order of the [name of Court].

(4) A person in respect of whom an entry is made under this Act in a [register of births], [register of deaths] or [register of marriages] shall not, while the entry remains in force, use or obtain any document that is based on the previous entry.

Penalty: [...] penalty units

(5) A witness who has been provided with a new identity under a witness protection program shall not marry using the new identity unless;

- (a) the witness is of marriageable age;
- (b) if the witness has been married previously to another person, the witness is now divorced from that other person, or that other person has died; and
- (c) there is no legal impediment to the marriage.

Penalty: [...] penalty units or imprisonment for [...] [months/years]

12. Witness protection arrangements

- (1) The [Minister] may make arrangements with any foreign State about any matter relating to cooperation between [name of State] and that State relating to witness protection.
- (2) The [Minister] may make such arrangements as are necessary or convenient for the administration of a witness protection programme with any other Minister or competent authority in [name of State].
- (3) The [Minister] may issue such directions as are necessary or convenient for the administration of a witness protection programme.

ประวัติผู้เขียน

นายประยุทธ แก้วภักดี เกิดวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2511 ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เมื่อปีการศึกษา 2528 สำเร็จปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 สำเร็จปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2535 สำเร็จประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2538 สำเร็จเนติบัณฑิตไทยที่สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เมื่อปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน 5 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

